

למלחמת ישראל-ערב באירופה

נוספה חזית חדשה: בעולם התחתון

התתקווה

נגד

הקסבה

זה היה לפני שמונה חודשים, שדני סיפר לי שרוצים לרצוח אותו. מי? ה' שוטרים. דני סיפר שעבר עלייך שפת הים, והשוטרים ירו עליו. 'איין לי פה אך את דני לא היה אפשר לשבור. הוא רק נהיה יותר נוקשה. אבא ניסה לעזור לדני, הוא סידר לו אולם בליילארד, פה בשכונת-התקווה, אבל

אבא בשכונת התקווה

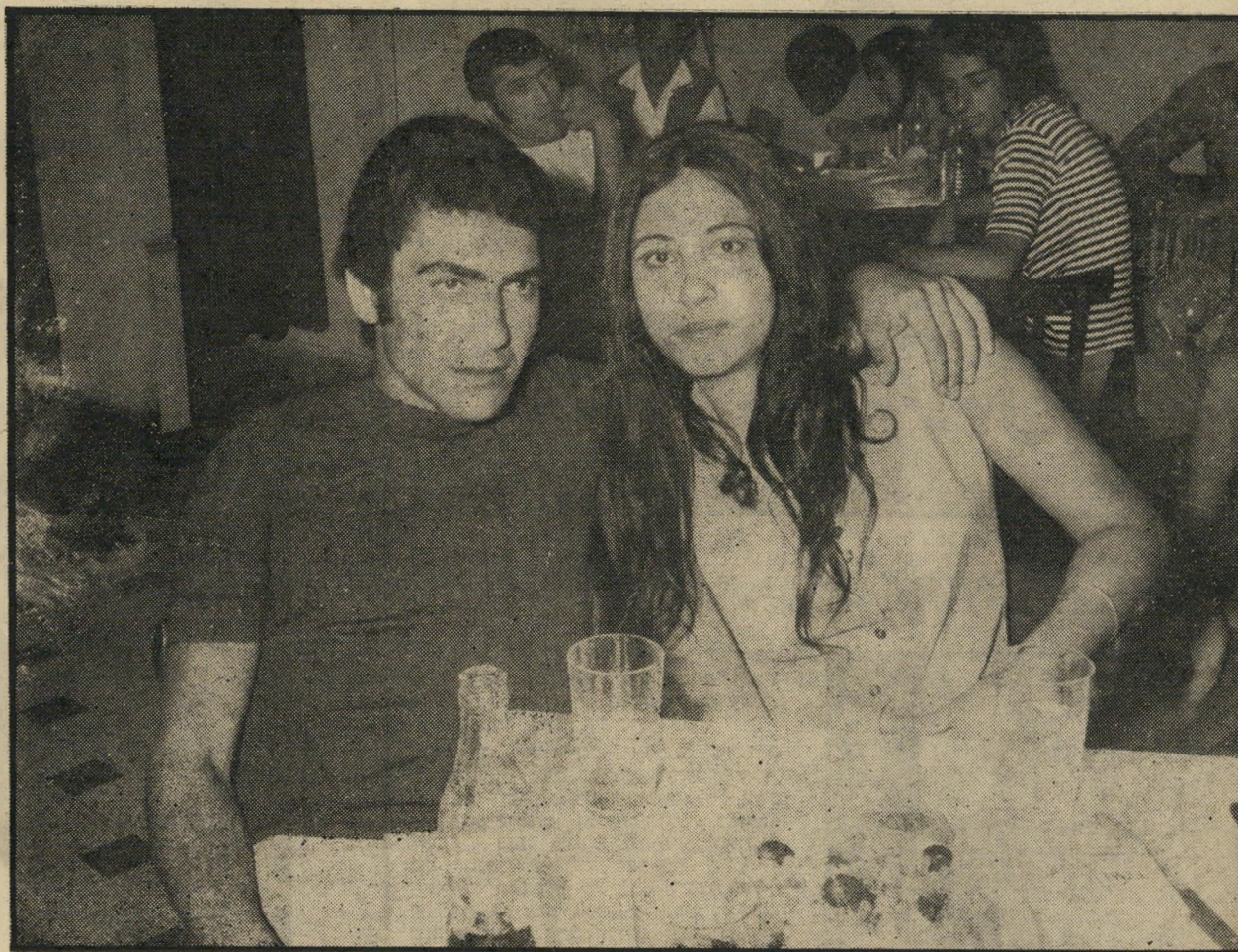
עזא ישראל, אבין של דני ז"ל, במסערתו בשכונת-התקווה. האב, שהחל מכלום עם עלותו ארצה, הצליח לפרנס את המשפחה בכבוד. הוא ניסה לשקם את בנו, פתח לו מועדון-ביליארד ואחר מסעדה. אולם בגלל התנגדות המשטרה הם נסגרו.

בגלל שירו עליו או על שפת-הים, עלייד קפה אחונה. לא פחות ממותו של דני, מצער אותי איך שליכלכו את השם שלו בעיתונים. זה לא נכון שדני היה בכנופיית בתיים של ג'יסים לביא. הוא היה בסך-הכל ילד, או שהיינו גרים בבתיים. עברנו לבתיים לפני שש שנים, אבל חזרנו להנה ל' התקווה. אחרי שלוש שנים. גם כל הסיפורים האלה שהוא היה אליס, עם הרשעות בסמים, הם לא נכונים. או מדוע כתבו בעיתונים שדני היה גונב מכוניות? הוא לא ידע אפילו למחזיק הגנה ביד. עד כאן, סיפורו של יצחק.

מושבת הפושעים

בגרמניה

רבעת האחים ישראל טענו הי שבוע כי דני נרצח על-ידי גרמני אנטישמי: "יש להם לגרמנים דם שחור. לא מספיק שהרגו שישה מיליון יהודים, היו צריכים להרוג עוד אחד, את האח שלנו". לגבי הקטטה בין הישראלים והערבים בבאר פיקניק, בו מצא דני ישראל את מותו, סיפרו האחים: "דני היה שונא של

דני ישראל וידידה - שנה לפני שברח מן הארץ

הגוימה. הוא ישב בכלא תל-מונדה, וגם ברמון. היו לו חברים לא טובים - אבל היה עדיין אפשר לתקן אותו. וחיה עוד דבר: דני רצה להתחתן עם אחי, החברה שלו. גם היא רצתה, זה היה לפני כשמונה חודשים. הם תכננו להתחתן - אבל ההורים של אחי התנגדו. הם רצו שהיא תתחתן עם בן-דוד של דני. זה שבר אותו סופית. הוא אמר לנו שהוא נוסע לאילת. לפני שישה חודשים פגשתי אותו בסעם האחרונה. מאן, לא ראיתי אותו.

והנה, לפני כמה שבועות נודע לנו שדני בגרמניה. אמא רצתה שנצטלם, כל המשפחה, ונשלח לדני את התמונה. בינתיים, המשטרה המשיכה כל הזמן לבוא ולחפש את דני בבית. אמרנו להם שהוא לא בבית, שהוא נסע לאילת, אך הם המשיכו לבוא שוב ושוב. היום, אני משוכנע שדני עזב את הארץ

סגרו לו את העסק, בגלל שלא היה לו רשיון. אחרי-כך פתח אבא לדני מסעדה ברחוב לבנדה. הוא השקיע את כל הכסף, בתקווה שסוף-סוף אחי ימצא את מקומו. אבל שוב באה המשטרה והתנגדה, והמסעדה נסגרה. אמרו שלא רוצים לתת לו רשיון, בגלל שבלבנדה יש פושעים. ואם לא נתנו לו רשיון - הפושעים מלבנדה נעלמו? זה הכל כמוכרן היו רק תירוצים, בשביל ללחוץ על דני. דני לא רצה להיות מלשין, ומי שמסרב למסור אינפורמציה למשטרה, הוא איש אבוד.

כל הסיפורים

שקרים

בן, דני הלך בדרך לא טובה. היו לו כמה התפרצויות. אבל המשטרה

מזל, אמר לי, "אני צריך לעזוב". אנחנו עלינו לארץ בשנת 1951 מיראק. דני היה או תינוק, אבא עבד בתור רוכל. אחרי כמה שנים של קשיים, פתח אבא מסעדה, פה בשכונת-התקווה. הצרות עם דני התחילו בגיל 14. הוא גנב סלק מהשדה של בית-הספר התקלאי מקוון-ישראל. שלחו אותו למוסד לעבריינים עם צעירים בהרצליה. שם הוא למד את כל התורה. כשחזר הביתה אחרי כשנה, לא חזרנו אותו. הר משטרה הרסה אותו. התחילו לרדת לחייו. כל פעם שהיתה איזה שהיא פריצה, היו באים לחקור אור. תו, דני סיפר לי ששוטרים לקחו אותו לחולות בהולון, ושם הכניסו לו מכות רצח. הם רצו שהוא יהיה מלשין. הוא חזר הביתה אחרי המכות האלו, מגמגם. ראיתי את הגב שלו, היה מלא סימנים מהמכות.

הסיבה

אתי, ידידתו היפהפייה של דני, היתה הקש ש' שבר את גב הגמל, לגבי דני השניים רצו להתחתן, אולם הוריה של אחי התנגדו.